

**Socialministeren (Strøm):** Som svar på det ærede medlems spørgsmål kan jeg oplyse, at staten Liberia er medlem af Den internationale Arbejdsorganisation og sender repræsentanter til de årlige internationale arbejdskonferencer. Imidlertid har Liberia ikke ratificeret nogen af de internationale konventioner om beskyttelse for søfolk, der er vedtaget på arbejdskonferencen i årene siden 1919, og disse konventioner er derfor ikke bindende for Liberia. Det drejer sig om konventioner om social tryghed for søfolk, tvungen lægeundersøgelse af søfolk m. v.

Baggrunden for det spørgsmål, der er rejst, er, som det ærede medlem sagde, at en statsløs søfyrbøder på et skib, der sejlede under Liberias flag, for nylig henvendte sig til en læge, da skibet anløb en dansk havn, og det blev da opdaget, at han havde tuberkulose. Da skibet skulle sejle videre, blev fyrbøderen taget med om bord i stedet for at blive tilbage her i landet til behandling for sygdommen. Da fyrbøderen var forhyret med et skib, der førte et andet lands flag, kunne de danske myndigheder ikke gribe ind og holde ham tilbage her i landet til behandling. Som bekendt bliver et stigende antal handelsskibe indregistreret i lande, der ikke hører til de traditionelle søfartsnationer; derved opnår disse skibes ejere at blive fri for at opfylde de internationalt anerkendte sociale krav. Den internationale Arbejdsorganisation er opmærksom på de sociale problemer, som denne udvikling medfører. På en forberedende søfartskonference i London i 1956 blev der vedtaget en resolution om spørgsmålet, og denne resolution vil blive behandlet på en international arbejdskonference om søfartsspørgsmål, som skal afholdes i 1958.

**Viggo Stareke:** Jeg vil gerne bringe en tak til den højtærede socialminister for den udførlige besvarelse.

Jeg forstår, at problemet egentlig falder i to dele. Den ene er Liberias forhold til Den

internationale Arbejdsorganisation og retsbestemmelserne vedrørende søfolk i almindelighed, og den anden vedrører statsløse personers stilling. Jeg ved ikke, om den højtærede socialminister er i stand til at besvare følgende tillægsspørgsmål: har de internationale retsbestemmelser gyldighed, hvor det drejer sig om statsløse personer, specielt statsløse søfolk?

**Socialministeren (Strøm):** Det går jeg ud fra som en selvfølge, når de er på skibe, som omfattes af internationale aftaler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Adolph Sørensen* til økonomi- og arbejdsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at staten på samme tid, som der udfoldes store bestræbelser på at øge lærlingetilgangen, forbigår håndværksmestrene ved placering af statens ordrer på arbejder og leverancer, således som det senest er sket på atomstationen ved Risø?“

**Adolph Sørensen:** Medlemmer af det høje ministerium har ved mange lejligheder på glædelig vis givet dansk håndværk alle gode ønsker med på vejen. Man har ofte anerkendt håndværket som et vigtigt og uundværligt led i vort produktionsapparat, anerkendt det som samfundsstabiliserende, og ikke mindst fremhævet dets betydning som uddannelsesfaktor i ungdommens faglige oplæring og dygtiggørelse. Alle er enige om, at det er mesterlæren, der skal bære også fremover.

Der er da også fra statens, regeringens, side gennem arbejdsmarkedskommissionen og på anden vis udfoldet store bestræbelser for at skabe interesse for en øget lærlingetilgang. Over for håndværksmestrene har der siden den nye lærlingelovs ikrafttræden været agiteret særdeles kraftigt både fra statens og fra organisationernes side. For